

תת"ע 4108/08/22 - מדינת ישראל נגד ח'ליל אנדראוס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 4108-08-22 מדינת ישראל נ' אנדראוס
תיק חיצוני: 10500972855

בפני	כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ח'ליל אנדראוס

החלטה

1. ראשית דבר:

בפני בקשה לביטול כתב אישום מחמת טענת התיישנות.

2. נסיבות המקרה:

ביום 21.11.20 נרשם כנגד המבקש דו"ח תנועה בגין שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית. המבקש טוען באמצעות סניגורו כי הגיש בקשה להישפט רק לאחר שנודע לו על העבירה ויותר משנה מיום האירוע (23.11.21). מאחר וכתב האישום כנגדו הוגש בחלוף שנה, קרי מעבר לסד הזמנים הנדרש בדין, יש לבטלו מחמת התיישנות.

3. דיון והכרעה:

בשל בקשת המבקש להארכת מועד להישפט במסגרת הליך זה כמפורט מטה, הרי שהוראת החוק הרלבנטית למקרה דנן היא זו אשר **סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982** (להלן: "החוק") ועל פיה יש לשלוח את ההזמנה למשפט בלבד בתוך שנה מיום שנתקבלה בקשתו להישפט. הסעיף אינו מתייחס כלל למועד משלוח כתב האישום כתנאי להימצאות בתוך התקופה בה ניתן לדון באישום (רע"פ 867/18 ראובן נתאי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.02.2018)).

ומן הכלל אל הפרט:

עמוד 1

ראשית, טענה המשיבה כי דו"ח משוחזר הופק כבר ביום 22.11.20 ואישור המסירה חזר ביום 21.12.20 (כחודש לאחר ביצוע העבירה) עם ציון "לא ידוע במען" ולכן יש לראות המצאה זו כהמצאה כדין שאינה חורגת מסד הזמנים הקבוע בחוק, שכן הדו"ח נשלח לכתובת המעודכת במשרד הפנים וכל עדכון על שינוי בכתובת הינו באחריות המבקש.

שנית, במסגרת המ"ש 8398-01-22, הגיש המבקש בקשה להארכת מועד להישפט ביום 17.01.22 ובקשתו נתקבלה ביום 04.02.22. בהתאם, שלחה למבקש המשיבה הזמנה למשפט וזאת לכל המאוחר ביום 08.08.22, דהיינו במסגרת טווח הזמן של שנה מיום שנתקבלתה בקשת המשיב להישפט.

לפיכך, ובמכלול הנסיבות, עולה כי המשיבה עמדה בדרישות הוראת החוק הרלבנטית ובמסגרת סד הזמנים המקובל ולכן אין למבקש דין טענת ההתיישנות מצד המבקש להידחות.

4. סיכום של דבר:

הריני לדחות את בקשת המבקש לביטול כתב האישום מחמת התיישנות.

כתב האישום יישאר על כנו.

המזכירות תמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים

התיק קבוע לשמיעת ראיות

מזכירות נא לזמן העדים למועד שנקבע

ניתנה היום, ט"ו אלול תשפ"ג, 01 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.